

Tereza Koplová, *Stálá expozice Národního muzea v Lobkovickém paláci, Praha 2019, 63 stran, přílohy od s. 42*

V rámci přípravných prací k oslavě 200. výročí založení Národního muzea si zvolila T. Koplová téma jedné z velkých historických expozic Národního muzea, a sice té, která byla v letech 1987–2006 v Lobkovickém paláci v areálu Pražského hradu.

Jedná se o zajímavé, rozsáhlé a mnohvrstevnaté téma, které jistě nebylo možno vyčerpat předloženou bakalářskou prací, jak ostatně upozorňuje i sama autorka. Jde však o to, jakým způsobem je téma uchopeno a pojednáno a také jakým způsobem je práce formálně vybavena. Ve všech oblastech hodnocená bakalářská práce vykazuje mnoho závažných nedostatků. Zmiňme alespoň některé z nich.

1) U absolventů předmětu archivnictví se předpokládá velmi dobrá orientace v pramenech a schopnost jejich spolehlivého hodnocení. V tomto případě se však autorka omezuje pouze na muzejní registraturu, nepřístupný fond Výstavnictví a dále předpokládá jen „roztrošené jednotliviny“ (s. 8). Zcela tak pomíjí možné prameny KPR a možná i archivu Pražského hradu, stejně jako prameny centrálních institucí. V tomto typu práce nebylo nutno je všechny zpracovat, ale rozhodně alespoň registrovat. Hodnocení využitých pramenů pak zcela chybí.

2) V celé práci není citován ani jediný titul literatury, pokud odhlédneme od katalogu expozice. Takový postup je vskutku těžko přijatelný. Téma historické expozice i dějiny samotného NM sice nebylo v minulosti příliš často zpracováváno, nicméně však přece jen některé tituly by měly být zmíněny (přínejmenším K. Sklenář, *Obraz vlasti*, Praha 2001). Historická expozice byla navíc ostře sledována z ideologických, politických i muzeologických důvodů a byla tedy reflektována v soudobé muzeologické literatuře i denním tisku.

3) Logika výkladu vypadá podle obsahu přijatelně, výsledný text je však poměrně nepřehledný. Schází jakýkoli obecnější úvod jakoby neměla historická expozice žádný kontext. Výklad nedává v této podobě mnohdy smysl či nepřehledně skáče v čase. Autorka shromáždila některá klíčová fakta o expozici, prezentuje je však formou výčtů či jednotlivých bodů a text vypadá spíše jako výpisky než jako souvislý výklad. Zcela jí přitom unikají některé zcela zásadní momenty vzniku této expozice, např. střety ideologicky zabarvené historiografie (J. Kočí) a tradičního muzejního pojetí historie (V. Denkstein), nic se také

vlastně nedozvíme o samotném obsahu expozice, tedy jakými prostředky vlastně měla expozice disponovat.

3) Formální stránka práce je nedostatečná. Úvod je rozsahem i obsahově nevyhovující, stejně jako závěr. Přílohy nejsou pasportizovány a nejsou ani nijak okomentovány a vysvětleny. Schází seznam pramenů a literatury a je nahrazen podivuhodným útvarem pojmenovaným seznam referencí, v němž jsou vypsány všechny jednotlivé prameny, které autorka využila.

Autorka zůstala při zpracování svého bakalářského tématu na samém začátku a v této formě nelze předloženou práci akceptovat.

Práci NEDOPORUČUJI k obhajobě (hodnocení neprospěla).

V Praze 1. 9. 2019

PhDr. Klára Woitschová, Ph.D.